

EL BROLLADOR

PORTAVEU DE LES ASSOCIACIONS DE VEÏNS DE CALDES DE MALAVELLA
I DE CASSA DE LA SELVA

NÚM. 40 – NOVEMBRE DEL 1980

Els nous indicadors que la Generalitat ha fet instal·lar a l'autopista ens demostren el poc interès en voler catalanitzar les senyals de tràfec i la falta de coneixement de la llengua catalana crea una barreja d'idiomes.

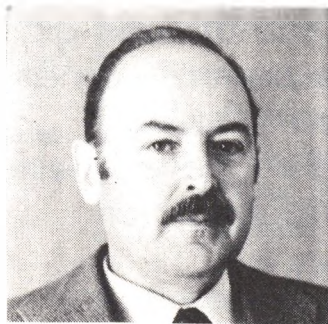
Sortida: escrit en català
Km.: en castellà (en català Qm.)
Aeropuerto: en castellà
(en català Aeroport)
Caça de la Selva: en català de
Barcelona)
(en català Cassà de la Selva)

(Foto J. Comalat)

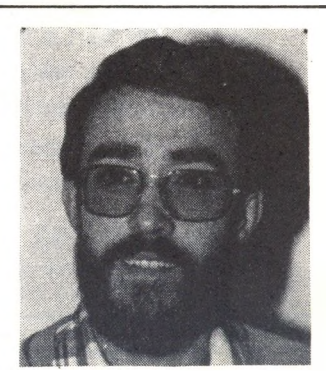
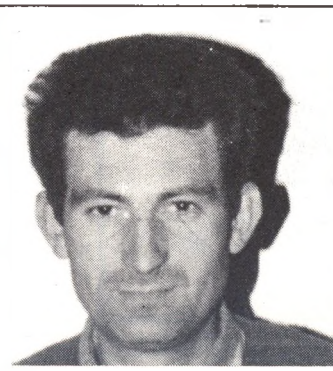
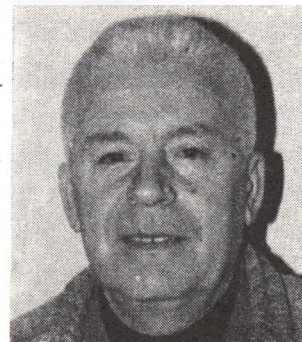
ASSEMBLEA GENERAL DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS

ASSEMBLEA GENERAL DE
L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS
Divendres, dia 5 de desembre
A les 10 del vespre
A la Biblioteca de la Caixa
de Pensions

Els set consellers que han presentat la dimissió al seu càrrec de regidor a l'Ajuntament de Cassà de la Selva: Jordi Dalmau, d'U.C.D., i els sis dels Independents amb el suport del P.S.C., Leandre Bertran, Joan Maymí, Joan Xirgo, Josep Pla, Carles Malagrida i Josep Alameda.

(Foto J.C. Codolà)

Electricitat, fontaneria, butà i calefacció

Servei de reparacions

Assistència tècnica especialitzada en:

Ràdio - televisió, escalfadors, cuines, rentadores, frigorífics, etc.

Muntatge d'antenes, televisions col.lectives, auto - ràdios

JFRIGOLA
JORDI

Distribuïdor i servei tècnic oficial de:

TV JOR - BEL - color

únic al mercat

Vegiu la nostra gran exposició d'electrodomèstics

Llums

Neveres automàtiques cícliques

Rentadores superautomàtiques

Cuines electròniques

Equips estereo i alta fidelitat

Televisió negra i color

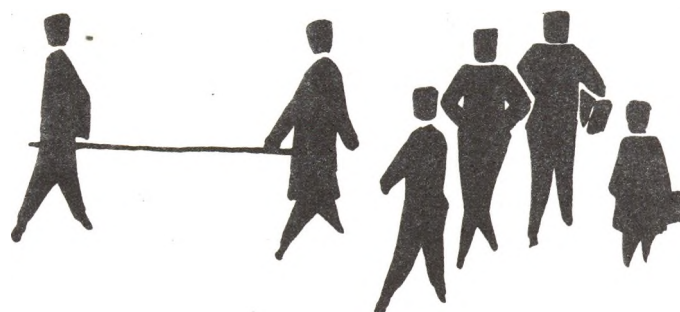
Demanim pressupostos sense compromís

RAVAL, 51 - 53

TELEFONS 46 11 15 - 46 11 38

CASSA DE LA SELVA

EDITORIAL

SUMARI

Col·lectiu de Redacció
format per les Associacions
de Veïns de Caldes de
Malavella i de Cassà de
la Selva

Edita:

**ASSOCIACIO DE VEINS DE
CALDES DE MALAVELLA
I CASSA DE LA SELVA**

Imprimeix:

Gràfiques Duch / Cassà

*L'Associació de Veïns no es
solidaritza necessàriament amb
les opinions dels col·labora-
dors, ni es compromet a man-
tenir correspondència, ni a
publicar i tornar els seus
escrits.*

NOTA DE LA REDACCIO:

Per tal de publicar una carta o escrit dels lectors a la Secció de Bústia i col·laboracions espontànies al Brollador, és necessari que vingui firmada per l'autor i amb el D.N.I., encara que, si ho sol·licita, es publiqui amb pseudònim.

Tindran preferència els escrits dels socis de l'Associació, i els temes de caràcter general i amb crítica constructiva.

NO SOM RES...

CASSÀ DE LA SELVA CAÇA DEL GIRONÈS

Els tímids traspassos del Govern de Madrid a la Generalitat de Catalunya, que volent fer content tothom, donen un resultat com el que mostra la fotografia captada a l'autopista i publicada al "Punt Diari" que nosaltres reproduïm. Una barreja de mots catalans i castellans, en el que s'hi llegeix "CAÇA DE LA SELVA" tal com s'ha d'escriure segons l'organisme de la Generalitat, l'Institut d'Estudis Catalans.

Abans de tornar a gastar quantitats de tinta inútilment, per què no acudim al vot popular? Sigui aquest el que decideixi si té d'ésser Cassà o Caça; com també si té que d'ésser Cassà de la Selva o Caça del Gironès (Cassà del Gironès), doncs com ja es sap ara perteneixem al Gironès i no a la Selva, i d'això ningú en parla.

I si a l'últim moment no ens posem d'acord, podem aplicar el consell del Doctor, en aquell acudit en què diu a la mare del pacient: "no seria més fàcil fer-ne un de nou, que pas reparar el que hi ha?"

DIMISSIONS A GRANEL

En unes tres setmanes s'han produït set baixes en el consistori cassanenc, un regidor d'U.C.D. i els sis dels Independents Socialistes han presentat la dimissió. El substitut del senyor Dalmau és en Josep Casellas, tercer de la candidatura centrista, mentre que els socialistes ha desaparegut completament d'escena ja que la dimissió s'ha presentat amb els noms de tots els quinze que formaven el grup Independent.

En dimitir el cap de llista de l'Ucedé i ocupar la plaça una persona potser més afí a la manera d'actuar de Convergència, se suposa que és el motiu que ha fet prendre aquesta dràstica solució als regidors socialistes, doncs haguéssin estat en franca minoria (7 — 6) i els seus interessos s'haguéssin vist del tot superats pels altres produint una atmosfera encara més insuportable.

La seva decisió, si ha estat bé o no, es aviat per a jutjar-la; el temps s'encarregarà de dir-ho.

SEGURETAT CIUTADANA

Quan llegiem l'estiu passat, les "fantasies" epocalíptiques dels futuròlegs que preveïent desastres molt greus per a alguns sectors de la humanitat, el qui no creu massa en la ciència dels astres, la lluna, els estels... (no creure del tot, potser ningú s'atreveix a dir-ho doncs encara que no, fa una mica de respecte), s'ho agafà com si llegís una crònica del Barça —ja vindran temps millors— i ja no s'hi pensa més.

La ciència ha avançat molt i per això ja no és mort tanta gent, almenys la que s'hauria de morir, vull dir la que ha salvat la Penicilina, una operació quirúrgica, etc. i que pocs anys enrera estaven sentenciats a anar a l'altre barri. Sabem de persones que "viuen" gràcies a la quantitat de droga que legalment se'ls hi proporciona.

Per altra banda tenim la tècnica que ens ha donat un confort i un nivell de vida "que mai havíem estat tan bé com ara" —es sol sentir a dir—. Però a quin preu, si contem les vides humanes que se'ns emporta, vides d'infants, vides en ple rendiment social, vides la majoria d'elles insubstituïbles; hi ha llars que sí que hi ha entrat l'apocalipsi.

Però realment en té tota la culpa la tècnica d'aquests desastres?

Vivim en un país que els avançaments moderns en pocs anys han casi superat el que altres països més adelantats ho han fet més racionalment i amb molta més responsabilitat; sobre tot això, **RESPONSABILITAT**

Xocs de trens, d'avions, autocars atropellats per trens, inundacions tràgiques, col·legi llançat cap al cel amb angelets i tot. Víctimes, víctimes, més víctimes.

Responsables, sempre els mateixos: pobres, un maquinista, el guarda-agulles, un lampista, que ha plogut massa, un llampec... i aquests senyors que estan darrera una taula amb coll i corbata, quina és la seva feina? quina és la seva responsabilitat? Ells no hi eren pas, solament hi són per a consolar i fer promeses, la TV n'és testimoni.

Diuen que l'espanyol és dels individus més enginyosos que existeixen, la necessitat fa miracles, no és veritat? Però voleu dir que no tenim tots i cada un, un àngel de la guarda que ens protegeix?

Fem un repàs al nostre entorn: Situem-nos: Per l'autopista trobem el rètol que anuncia "Aeropuerto - Caçà de la Selva". Surts de l'autopista, pagues el servei i dirigim el vehicle cap a Cassà; intentes salvar el primer obstacle, un, dos, i... no no passis ens diu l'acompanyant que vigila més que el conductor; és de nit i els llums enganyen fent brillar els milers de vidres trencats que hi ha per terra. I quantes vides?

Havent passat la N II ens endinsem a la foscor, enfilem per un camí de carros, sí Srs., això és un camí de carros. Quants anys fa que no s'ha canviat la seva estructura, si és que s'ha fet mai? Herbes que tapen les cunetes brutes i els ponts traïdors i estrets. Sort de les herbes i els canyers que ens serveixen de ratlla-guia; gràcies O.P. per donar-nos aquestes facilitats i seguretat. Moltes gràcies!

Quants accidents falten per...? Pocs, pocs.

I aquest giravolt, sembla seria convenient senyalar-lo, no, què va, quan està glaçat ja et passes pel dret, a més l'espant que et fot et desvetlla per a enfilem el pont de la via que si no vé ningú i tothom passa fregant la barana, ja estàs salvat, ara ja està, tota és recta fins a casa.

Però aquest corriol per a cotxes no és la variant de l'autopista "Salida 8 Aeropuerto-Caçà de la Selva" (això que a Madrid ho escriuen amb dues SS però és veu que aquí no) doncs perquè ho ha tingut el mateix tracte; vols dir que els ajuntaments no hi podrien fer res? Segurament, —me diu l'acompanyant— haven quedat ara set consellers a Cassà més els de Campllonch i Riudellots, podrien intentar-ho.

Fa uns anys quan les companyies elèctriques decidiren canviar el voltatge de les línies, ens

(Ve de la plana anterior)

van aplicar el 220 V. substituint el 125 menys potent. Els seus motius devien tenir, però a més de les despeses que va comportar, la seguretat ciutadana va quedar molt minvada. Tingues compte, no t'hi agafis els dits perquè hi pots deixar-hi la pell. No parlem del gran entrecreuament de fils que pengen perillosament al damunt del nostre cap. Instal·lacions caduques, fils pelats que no sé com els pardals no hi queden enganxats; alerta si plou o fa vent, doncs a part de què tens de córrer amb l'espelma o el "petromax", procura no et caigui cap fil d'aquesta troca tan embolicada i perillosa. També hi ha estipulat un "cupó" d'accidents, per a millorar els serveis?

I a la carretera, què, qui serà la propera víctima? un nen, una nena, un avi, una mare de família? A quin grau d'irresponsabilitat s'ha d'arribar per a comportar la possibilitat d'una nova tragèdia? Els Veïns ja hem esgotat tots els mitjans "normals" de què disposa una Associació; instàncies, entrevistes, signatures, i tothom calla i amaga el cap. Què passa aquí? haurem de sortir dels mitjans "normals" i manifestar públicament la indignació dels veïns o recórrer altra vegada a la "mendicidad pública"? segur que les dues coses serien un èxit, però esperem que les nostres autoritats s'anticipin, que és la seva feina i obligació vetllar per a la seguretat ciutadana.

Esperem i desitgem que els savis futuròlegs no tinguin tantes possibilitats fàcils d'endevinar desgràcies que l'home responsable pot resoldre o almenys intentar-ho. I mentre tant que l'àngel ens guardi.

R.

NO HI SON TOTS

Volem recordar que encara es possible inscriures per a obtenir el Carnet de Viatge per a Estudiants que utilitzen els cotxes de línia. Creiem que la seguretat dels nostres fills és important, com també ho és el descompte (20 per cent). Encara que si es fa auto-stop surt de franc ... per segons qui. Són ja quasi 100 els estudiants que viatgen amb el Carnet, contribuint tots plegats en un estalvi mensual de més de 20.000 pessetes. Es un Servei que cal tenir en compte i aprofitar-lo.

ASSEMBLEA GENERAL DE SOCIS DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE CASSÀ

El proper dia 5 de desembre del 1980, a les 10 del vespre, a 2/4 de 10 en segona convocatòria, al local de la Biblioteca de la Caixa de Pensions, l'Associació de Veïns de Cassà convoca ASSEMBLEA GENERAL ORDINARIA DE SOCIS, oberta a tots els veïns de Cassà, amb el següent

ORDRE DEL DIA

- Obertura
- Resum d'actuació
- Lectura i aprovació de l'acta anterior
- Lectura i aprovació de l'estat de comptes
- Modificació de la quota de soci
- Renovació de la Junta Directiva
- Situació dels projectes i de les realitzacions:
 - Semàfors
 - Assegurança
 - Ambulància
 - Carnet d'estudiant

Veïns de Cassà, no deixeu que decideixin per vosaltres, veniu a l'ASSEMBLEA i exposeu els vostres problemes, les vostres inquietuds, les vostres solucions

PER UN CASSÀ MILLOR,

VENIU A L'ASSEMBLEA!!!

La Junta Directiva

ATENCIÓ!

És necessita home o dona, més gran de 18 anys, casat, solter, que pugui prescindir els dilluns de cada setmana de les 10 del vespre en amunt de la TVE, si és jubilat o jubilada també va bé, no cal que tingui cap títol acadèmic o universitari, és igual que perteneixi o no a cap partit polític, que vagi a missa o no; solament cal que sigui cassanenc, amb ganes de treballar, que tingui idees clares sobre els problemes que té plantejats el nostre poble. Advertim, no volem enganyar ningú, que l'única remuneració no és pas econòmica, cal que es senti ben pagat amb la satisfacció que pot representar-li l'haver obtingut amb la seva col·laboració i la de tots nosaltres una millora per al poble, com també ajudant a mantenir el què ja s'ha aconseguit com és el Servei d'Ambulància, la revista independent El Brollador, el Carnet de viatge d'estudiant, i... els Semàfors que amb la teva ajuda podem aconseguir.

L'Associació de Veïns t'espera per a treballar.

La Junta

EL NIÑO Y LA SALUD

Mal nutrición y cerebro

Escucho las noticias del viaje del Santo Padre por el África negra. En Alto Volta ha dicho: «Yo soy la voz de los que no tienen voz». Ha lanzado mensajes incisivos a los dirigentes del mundo. Por boca de Juan Pablo II han hablado todos los hambrientos del planeta.

Tercer mundo, cuarto mundo... Millares de niños no reciben el mínimo protelco necesario para que su desarrollo cerebral sea armónico. Su ingesta alimenticia no permite sintetizar el suficiente D.N.A. (ácido desoxirribonucleico), imprescindible en la formación de las neuronas cerebrales.

Decimos que los individuos de los países subdesarrollados son lentos en tomar decisiones, ineficaces en el trabajo e incapaces de prosperar por sí solos. De ser esto cierto, lo que no podemos hacer es esconder la cabeza ni encogernos de hombros, porque conocemos una causa fundamental: la malnutrición.

Sí. Se sabe que los niños malnutridos tienen una evolución psicomotriz retardada y que su nivel intelectual es inferior al de los niños alimentados. En estudios experimentales con ratas se ha demostrado que el peso del cerebro se reduce en un 22 por ciento cuando son sometidas a mala alimentación en la primera semana de vida. En los niños de uno a cinco años, afectados de malnutrición, el crecimiento

de su cerebro está retrasado en un 10 a 17 por ciento. Semejante efecto también se produce cuando hay una falta de estimulación ambiental (carencia afectiva, nivel cultural bajo, orfelinatos, etc.). Es decir, que la reducción en el número de células del cerebro tanto puede ser debida a una mala nutrición como a una falta de estimulación. Por desgracia, ambas situaciones acostumbran a ir parejas...

Aunque científicamente es difícil determinar exactamente cuáles son los «periodos fértiles» del desarrollo cerebral, sí que conocemos en qué momentos se puede afectar más el cerebro por una malnutrición.

Comencemos por explicar que hay dos tipos de crecimiento cerebral. Una primera etapa en que aumenta el número de neuronas. Una malnutrición durante este período provoca un daño cerebral grave e irreversible, pues la reducción del número de células no podrá corregirse, ni en el caso de que se restablecieran las condiciones normales de nutrición. La multiplicación de neuronas cerebrales en el ser humano empieza al final del segundo trimestre fetal y termina en el segundo año de vida postnatal. «Esta es la etapa crítica en que nos jugamos el futuro desarrollo del niño». Luego, viene otra fase, en que la división celular ha terminado, y las neuronas se dedican

a engordar, a aumentar su volumen, a hipertrofiarse. En este momento, una mala alimentación reducirá el volumen neuronal, pero el daño podrá ser corregido normalizando la nutrición del niño, y las neuronas recuperarán su volumen normal.

Vemos pues, que la desnutrición precoz afecta de una manera permanente el crecimiento del cerebro, mientras que, una desnutrición más tardía (pasado el segundo año de vida), determinará un crecimiento anormal, pero susceptible de recuperación.

Los niños malnutridos son más torpes en sus habilidades motrices, tardan más en andar, su lenguaje aparece tardíamente. En conjunto, su rendimiento intelectual es bajo. De pequeños, aunque se ha demostrado que lloran más que los niños bien alimentados, sus llantos no responden a ninguna necesidad específica: Incomodidad por estar sucios, reclamo de ser cogidos en brazos, etc. Acostumbran a ser niños pasivos, retraídos y tímidos. Son inseguros y temen a las personas, excepto a sus familiares más próximos. A diferencia de los otros niños, presentan una menor actividad física y duermen más tiempo (aproximadamente un 25 por ciento más durante el primer año de edad).

Todas estas características hacen que sus demandas hacia el ambiente sean mínimas

y que, en consecuencia, el ambiente (entiéndase: sus familiares) se preocupen poco de ellos. Estos niños se pasan el máximo de tiempo en sus cunas y permaneciendo en sus casas (por lo general pequeñas y oscuras), con muy pocas posibilidades de recibir estímulos ambientales.

Es bien conocido que muchas acciones maternas son en realidad iniciadas por el niño. La demanda de cuidados es tan o más importante que la oferta, y el niño demanda de acuerdo a sus condiciones fisiológicas, su energía, su actividad y su personalidad. Una mala nutrición deprime muchas funciones fisiológicas del niño. Al hacerse menos exigente, la madre le presta menos cuidados, y los que realiza son reducidos y simples. ¡Y ya tenemos el círculo vicioso cerrado! Lo único que podría salvar a un niño malnutrido de su irremediable déficit cerebral sería un «suplemento» de estimulación ambiental (que le cojan, que le hablen, que le toquen, etc.), y el propio niño no lo requiere...

Triste situación, amigo lector, la del niño malnutrido. En nuestras manos quizás no esté la fórmula para remediar el hambre infantil, pero al menos quedan ustedes informados. Que cada uno actúe en consecuencia.

Dr. PAULINO
CASTELLS CUIXART

A tots els treballadors del poble

Complint l'acord pres a l'assemblea de la F.L. de Sindicats de C.N.T. del passat 26 de setembre, ens dirigim a tots els sindicats del poble per a posar en llur coneixement el nostre desig de treballar per la unitat de tots els treballadors, condició bàsica i essencial per a transformar aquesta societat capitalista, basada en l'opressió i l'explotació, en una nova societat lliure i igualitària.

Per això ens proposem la creació d'un Centre Obrer a la nostra localitat; és a dir, un local que compartim tots mante-

nt cadascú la seva independència en tots sentits.

Creiem que aquesta unitat física de tots els sindicats de la localitat contribuiria a millorar les nostres relacions i a crear consciència d'unitat per la base de tots els treballadors, veient com a única enemiga la societat capitalista, inspiradora de tots els mals que patim i no al treballador del davant perquè està afiliat a un altre sindicat.

Volem afegir que encara que tot està per decidir, a l'esmentada assemblea es va discutir i decidir que una de les primeres activitats del Centre Obrer

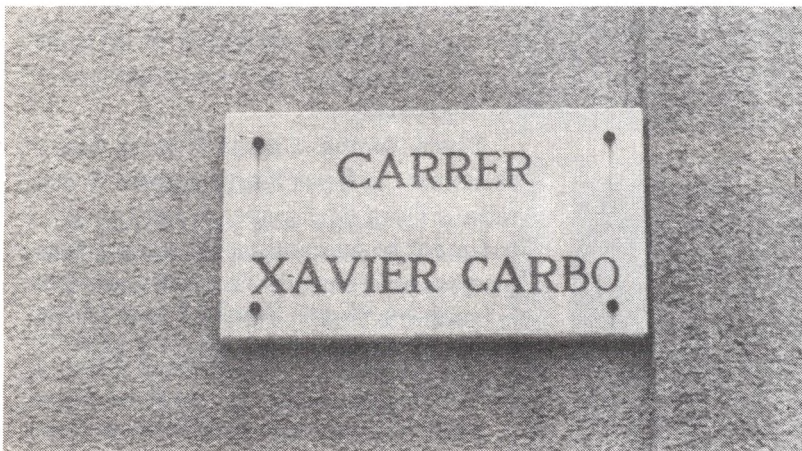
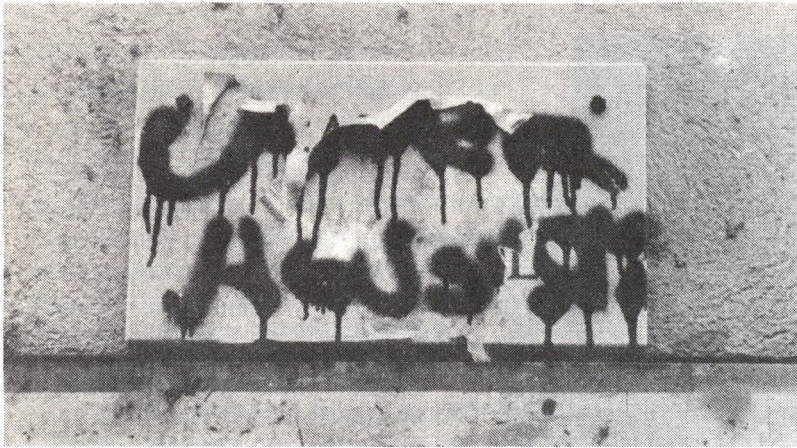
podria ésser la creació d'una cooperativa de consum per als afiliats al sindicats que la formen.

Fem públic aquest comunicat per a coneixement de la resta de la població i per a convidar tots els interessats en el projecte, estiguin o no afiliats a un sindicat, però que creguin que la unitat de tots els treballadors és essencial per a canviar aquesta societat, que es posin en contacte amb nosaltres per a rebre informació i ésser convocats a les properes reunions.

FEDERACION LOCAL DE
CASA DE LA SELVA - CNT - AIT.

S
i
n
d
i
c
a
t
s

CARRERS

Feia ja dies que teníem en cartera l'assumpte de les rotulacions dels carrers. Llegint a la revista Luz y Guia del passat mes d'octubre l'emocionada carta del fins fa poc Director del col·legi La Salle, germà Antoni Palom, -que per cert guardem bon record- en la que es pronuncia molt directament sobre les gestions de l'A. V., sobre les que ell anomena l'afer del carrer Germà Agustí:"

El seu escrit -creiem- ens obliga i encara amb més força, a tornar a parlar, i no solament a parlar, sinó aconseguir que aquesta petita "ombra" com ell anomena, es pugui aclarir i solventar.

Si durant tot aquest temps de govern Municipal hi han hagut Plens més o menys "Buits", amb enfrontaments verbals, aprovacions irregulars, etc., el que per nosaltres va marcar la pauta de com seria la trajectòria del nou Consistori envers el poble, i que des de llavors ha estat irreversible, va ser el famós Ple en què deixant de banda l'opinió del poble, trepitjant els principis democràtics i fent cas omís dels resultats d'una votació on els veïns mitjançant la convocatòria del mateix ajuntament, es van decantar i per majoria absoluta a favor d'un nom que, encertat o no, és el que els veïns del carrer volen, Carrer Germà Agustí.

En aquell moment, ni el Consistori ni ningú es podia atrevir, doncs no hi tenia cap dret, a alterar les decisions del poble, ni tant sols d'un carrer.

Per tant, des d'aquestes planes del portaveu de l'Associació de Veïns, exigim a l'Ajuntament en plé una revisió de la trista sessió on es va fer cas omís de les decisions ciutadanes, rectificat la resolució presa en uns moments de rodatge, que de poder-se repetir, estem convençuts, hagués anat diferent.

Al mateix temps esperem que tin-

quin en compte l'ortografia del Carrer del Puigcugul, ño sabem perquè, ara anomenat Carrer Puigcugull.

En altres moments i circumstàncies l'Ajuntament hauria passat per anticlerical, que és això -diuen- ignorar el títol de Mossén a un fill de Cassà, capellà i poeta, en Mossén Xavier Carbó.

Tenim també el Carrer de la Indústria - jo hi afegiria "surera", ja que les indústries que hi havien en aquell carrer eran del ram del suro, aquí també s'actuà en contra de l'opinió popular, la del carrer, col.locant'hi la placa de "Carrer de la Llet" no direm que no sigui mala...

Queda també la plaça a on es feia el mercat, la Plaça Petita, durant la dictadura Plaza de España, doncs bé, actualment hi han colocades encara dues plaques en diferents façanes; quin és el veredict final? Esperem que el Consistori es defineixi per saber a què atènyer-se.

Esperant que amb la definitiva catalanització de tots els noms dels carrers s'acabi d'una vegada i per sempre aquest afer, i que podem gaudir d'uns noms, massa sovint retocats i canviats. AMEN.

A la Plaça dels Hortelans, els veïns estan interessats per l'estat de les aigües que anys enrera brollaven de la font situada al mig de la plaça. Al Passeig Vilaret, hom pensa en localitzar una preciosa font de coure que s'ignora el destí que ha tingut, però sembla que van sortint pistes per trobar-la aviat.

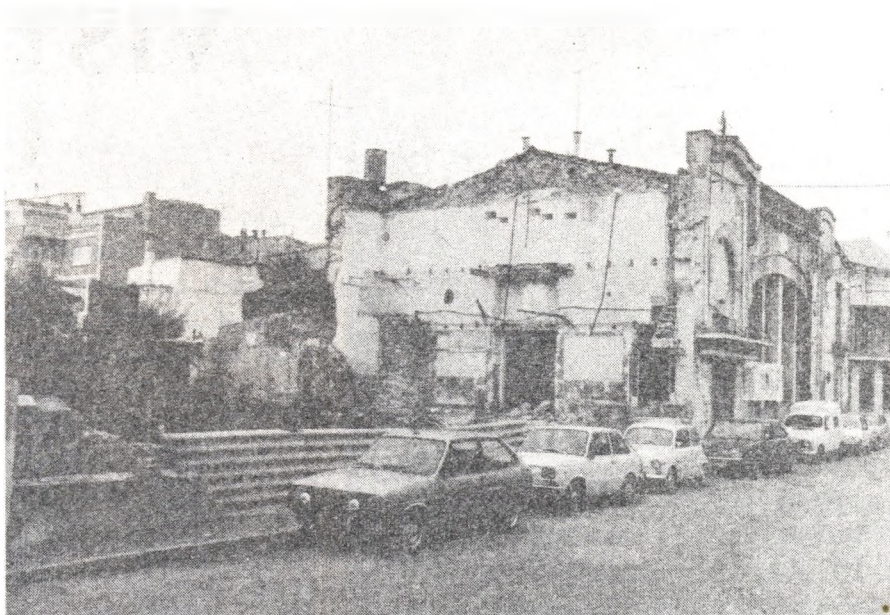
CINEMA DEL PASSEIG

Aquestes fotografies ens demostren l'estat d'abandonament en què ha quedat l'antic Cinema del Passeig.

Quan en un passat Brollador va aparèixer un escrit demanant al Consistori que procurés conservar-lo per a local popular, va faltar temps per a començar a enderrocar-lo abans de què es prenguessin mesures per a poder-lo conservar, i així ha quedat.

Trista imatge d'un cinema que no es mereixia aquesta fi.

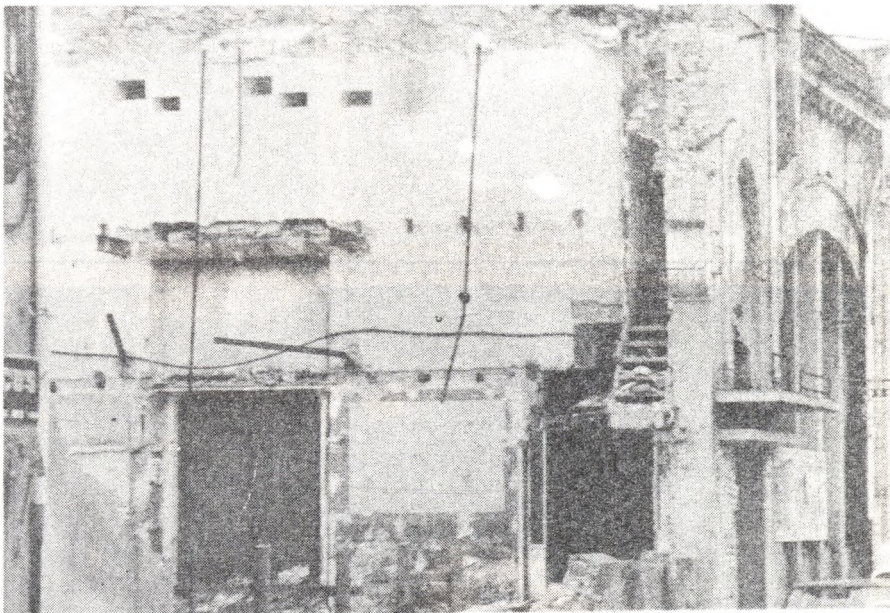
Ara suposem que és un bon refugi per als gats i rates de les rodalies.

COOPERATIVA

Un altre local que té de moment les portes tancades és l'antiga Cooperativa del carrer de les Barraquetes. Local que farà la mateixa fi que el Cinema del Passeig a no ser que alguna entitat local o el mateix Consistori s'entri de com es podria arribar a un acord amb els actuals propietaris i es convertís en una sala per a esbarjo del poble, municipal.

Encara que donar aquestes solucions, moltes vegades és com allò d'aquell que clama en el desert.

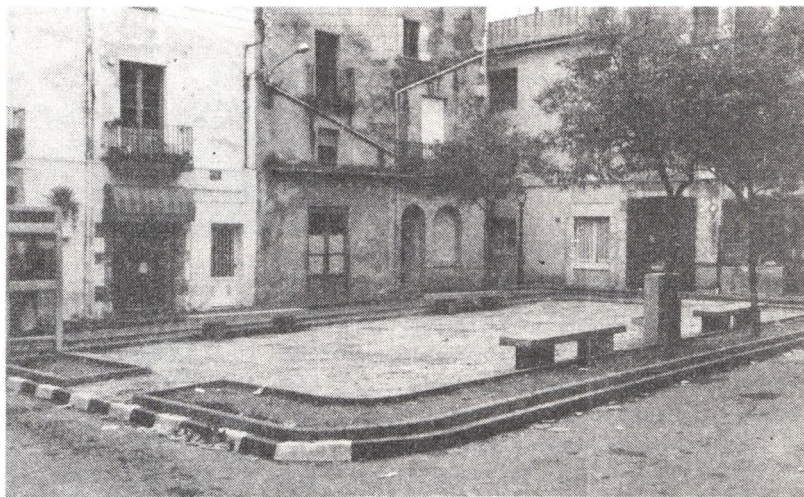
En Toni Giménez va fer la delícia dels petits que disfrutaren del festival organitzat per l'Ajuntament dies passats.

(Foto Dani Duch)

...VIST PER UN FORAT

Les lloses de les voravies dels carrers del poble, serveixen per donar un altre aspecte a la Plaça Petita així com també per remarcar les escales de l'Església Parroquial. Confiem que es donguin destins semblants a totes les pedres que encara resten guardades per l'Ajuntament.

I per alegrar una mica la plana: M. Angels Vegas, Antonia Camps i M. Loreto Vilar, miss mar, terra, i aire, respectivament, dels quintos-80, elegides el passat dia 22 de Novembre.

(Foto Dani Duch)

definicions...

Contestació a l'article d'El Brollador anterior "I el poble, què?"

PER ÈTICA L'ALCALDIA HA DE DIMITIR

Només quatre paraules per a contestar la desafortunada conclusió a que va arribar el representant de l'AA.VV., el seu President en Ramon Rabassedas, en la roda de premsa convocada pels components de la Candidatura d'Independents amb el suport del Partit dels Socialistes de Catalunya (P.S.C. - P.S.O.E.).

D'entrada he de dir que prefereixo la descripció de la paraula "ÈTICA" que dona la Gran Enciclopèdia Catalana: és més clara, curta i està escrita en català, la qual cosa no ens obliga a traduccions improvisades.

Doncs segons la G.E.C. "ÈTICA" és: "La ciència filosòfica que determina la rectitud i el sentit del comportament humà, segons uns principis normatius dels quals se'n deriven uns deures i unes obligacions".

Tenim "uns principis normatius": un Estat Democràtic, del què se'n deriven, o se n'han de derivar, unes actituds democràtiques.

Aquests principis normatius ens porten a acceptar "uns deures i unes obligacions": admetre que el saber democràtic passa forçosament pel joc de les majories i minories.

I segons l'actitud presa arribem al fons del sac: "la rectitud i el sentit del comportament humà".

Per tot el que he dit, per "ÈTICA" qui té majoria ha de governar i qui té minoria pot estar a l'oposició.

Per "ÈTICA" qui està governant en MINORIA ha de dimitir.

Per "ÈTICA" qui ha guanyat un Vot de Censura ha de fer tot el que estigui al seu abast perquè aquest s'executi, si la postura faltada d'"ÈTICA" de qui la perdut no l'accepta.

Per "ÈTICA" ningú que va lluitar contra la Dictadura no es pot emparar en unes llacunes què, en Democràcia, té la legislació

passada i què encara no s'han superat. I si ho fa o ens enganyava després o ens està enganyant ara.

Per "ÈTICA", i mai pensant amb el què tu dius "I el poble, què? El poble? Què es foti", ans al contrari, pensant que estem en la línia lògica per a ajudar a fer comprendre i acceptar el joc democràtic, hem de continuar fidels a la postura que ens hem traçat.

Per "ÈTICA" l'AA.VV. ha de continuar vetllant pel poble, prenguent aquesta postura incòmoda i crítica. Però, precisament per això, ha de ser més equànime i justa que ningú en els seus judicis. Si no ho fa així corre el perill de crear, entre els convilatants, una gran confusió, quan la seva obligació és aclarir conceptes, obrir nous horitzonts.

Atentament,

Joan Maymí i Coloreu.

I EL POBLE, QUÈ?

La resposta a l'escrit d'El Brollador passat "I el poble, què?" a l'ésser feta a títol personal em crea uns dubtes que crec d'obligació aclarir.

En primer lloc on diu "Ètica professional i política..." està copiat literalment de l'Enciclopèdia; crec que no queda cap dubte que la paraula "professional" entra dins l'explicació literal i no hi està posada per cap més motiu.

A partir d'aquí, i aclarit aquest possible malentès, amic Maymí, sento que caiguis en el mateix parany, que ensopeguis amb la mateixa pedra de sempre, de voler tergiversar conceptes o paraules deixant al marge les idees, deixant a segon terme l'acció que indiquen les paraules més o menys correctes o segons de la font que procedeixen.

L'Ètica sempre és l'Ètica, sigui de Larrouse i en castellà, o en català de la Gran Enciclopèdia Catalana. Si un Conseller exposa una idea saludable per el poble i la seva dicció no és correcta, doncs el pobre home és quec, o papissot, o castellà; què discutirem la forma o el contingut?

Quan temps has perdut discutint formes!

(Continua a la plana següent)

(Ve de la plana anterior)

En quant a la confusió que pot crear l'Associació de Veïns entre els convilatans som conscients que pot ésser greu, ja que en lloc d'actuar intentant trobar una entesa entre els partits perdent el temps innecessàriament, potser el més correcte i per a evitar confusions hagués estat demanar la dimissió.

R. Rabassedas

LA PRIMERA VÍCTIMA

El que en principi semblava una unió afortunada entre C.U. i U.C.D., almenys per al primer partit, doncs va aconseguir el que tots els partits somiaven, poder obtenir el bastó de comandament, ha acabat en un divorci total.

Poc després de l'enllaç, que va provocar el desencant dels altres pretendents, en certa manera justificat, ja es va notar un estira i aflixa, propi d'una unió feta de pressa, basada única i exclusivament en els interessos del partit sense tenir en compte els del poble. I això en una democràcia rares vegades es pot salvar del fracàs, perquè si realment s'hagués fet una majoria de les majories 6 + 5 ó 5 + 6 (cal ésser imparcial) no s'hagués creat la figura "d'àrbitre" que a base de xiular tantes faltes "tècniques" al seu mateix equip, estant encara

dintre ell, provocà la separació i posteriorment el tan absurd com ineficaç "vot de censura", signat conjuntament amb els que podien haver estat possibles pretendents, però essent ara l'equip que "juga fora de casa"; si a més a més es fan passar per socialistes això ja era massa, no es podia tolerar. Solució: penjar el xiulet i el reglament i a esperar una altra ocasió.

S'haurà solucionat la crisi amb la dimissió del Sr. Dalmau?

Mentre hi hagi dues postures enfrontades, un home més o menys, en una banda o altra, no pot solucionar gran cosa.

Quan s'ha cremat la il·lusió de servir al poble, queda cap més motiu de lluita?

Ultima Hora:

Quan surti aquest número de "El Brollador" al carrer, ja s'hauran produït més dimissions.

Abans de consumir-se aquestes desercions, ens preguntàvem: S'haurà solucionat la crisi amb la dimissió del Sr. Dalmau?

Encara que molt de sobte —les dimissions— en realitat no ens han sorprès; però que molts han quedat decepcionats, sí.

Què dirà o pensarà el seu electorat davant aquest "llançament de tovallola"?

U.X.DOS

DISPENSARI

Han arribat els freds i pluges i dintre el Dispensari no s'hi cap. A on posarem la gent que quan feia bon temps es quedava a fora contemplant la gran quantitat de vehicles que passen per la nostra estimada carretera?

Suposem que l'Ajuntament té en compte aquest problema i es donarà pressa en acondicionar el tros de pati que queda al darrera del raquític Dispensari actual.

Tant els pacients com els metges esperen una solució immediata, doncs encara que no

serà suficient, de moment hi haurem fet un pedaç per a esperar el Dispensari nou.

ULTIMA HORA:

Sí, Srs., l'Ajuntament ha tingut en compte el greu problema que suposava l'escàs espai del Dispensari, tant per als malalts com per als metges, engrandint i habilitant el tros de pati que quedava per edificar. Molt bé!

ASSEMBLEA GENERAL DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS

ASSEMBLEA GENERAL DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS
Divendres, dia 5 de desembre
A les 10 del vespre
A la Biblioteca de la Caixa de Pensions

EL PROBLEMA DEL AGUA ES EL PROBLEMA DEL ARBOL

Por ANGEL LERA DE ISLA

Con frecuencia, saltan a las páginas de los periódicos noticias que dan cuenta de los daños que en determinadas regiones agrícolas está ocasionando una persistente sequía, junto a otras informaciones que relatan los estragos que en otros lugares causan las inundaciones.

Por paradójico que parezca, la ausencia del bosque, que ocasiona las sequías, es también la causa de que los ríos escapen de sus lechos y sus aguas desbordadas se lleven al mar millones de toneladas de tierra de labor, cuando no también vidas humanas, ganados y cosechas enteras.

Allí donde no hay bosques, suele haber ríos que aparecen tan pronto secos como excesivamente caudalosos. Cuando secos, estos ríos y arroyos esterilizan los esfuerzos de labradores y ganaderos, porque la sequía agosta los sembrados y destruye los pastos. Pero si, de pronto, ven henchirse sus caudales, crecidos por torrenciales lluvias intempestivas, los veréis devastar campos, arrasar huertas, destruir cosechas, cegar pantanos, tronchar árboles aislados, inundar pueblos, derribar casas, llevarse los enseres de las viviendas, dejar familias sin albergue, y aun ahogar personas y animales.

El problema del agua es el problema del árbol. Si padecemos sequías, el árbol tenemos

que pedir el agua de las nubes, el agua de los manantiales, el agua de los ríos. Si sufrimos inundaciones, acudiremos al árbol, aunque nada más sea para recordar que con su acción neutralizadora de la electricidad de las nubes evite o aminore, los estragos que causarían el granizo; para que el agua de las lluvias se deslice mansamente y no torrencialmente sobre el suelo, dando así tiempo a que se filtre en la tierra, y se purifique, y alimente los manantiales, y descienda después suavemente a engrosar el caudal de ríos y regatos; para que las aguas de las lluvias no arrastren, en impetuosa corriente, la fértil tierra de labor, que como materia inerte, marchará a cegar e inutilizar los embalses. Por cierto que construir embalses y no repoblar las cabeceras, las cuencas fluviales, es hacer obra pasajera, condenada a la esterilidad.

Es evidente que hay una lucha entablada entre el agua y el árbol. Y en esta lucha, el hombre puede ayudar mucho a su señor el bosque, del que tantos beneficios recibe, y entre éstos, cosa curiosa, el agua precisamente, el agua para regar sus campos, y el dominio del agua para que ésta, en sus arrebatos de violencia, no destruya las cosechas ni nos robe el suelo agrícola. No olvidemos que el mejor aliado de la agricultura y la ganadería es el

árbol. Diríamos que el árbol es necesario para que haya agua; el agua, para que haya pastos; los pastos para que haya ganado; el ganado, para que haya estiércol; el estiércol, para que haya trigo, y el trigo, para que haya pan, pues ya es sabido que sin pan no es posible la paz social. Dígalo, si no, el refrán castellano: «Donde no hay harina, todo es mohina».

Sería curiosa, y aleccionadora, una estadística de todos los daños causados a la agricultura y la ganadería por la sequía. Pero no sería menos interesante una recopilación de datos relativos a los estragos que ocasionan las lluvias. Hay quien dice que de todas estas anomalías tiene la culpa el clima de nuestra Península, un clima extremado, sin términos medios, de todo o nada. No faltan quienes afirman que la culpa no es del clima, sino de nosotros mismos, los habitantes de esta piel de toro que

llamamos España. Perplejos ante semejante dilema, echamos un rápido vistazo a un libro de Julio Senador Gómez. Es enorme la cantidad de riqueza que los desbordamientos de los ríos destruyen en un país como España, donde sólo durante el año 1913, el observatorio registró 725 tormentas. Son en España muy frecuentes las inundaciones. Con lo que cuesta una sola inundación había para repoblar y defender todas las cuencas de España.

Se nos aparece así la falta de arbolado como la causa principal de nuestras desdichas. La falta de árboles, que deja a nuestras tierras a merced de las inundaciones, sin defensa contra las corrientes desbordadas, las condensa también al azote de la sequía, pues, según el aludido libro de Senador Gómez; «Según avanzan las talas de los bosques, avanza al mismo tiempo la sequía».

TALLER DE FUSTERIA

Josep Suru Vila

C/ Veneda, s/n

Tel. 46 10 66

CASA DE LA SELVA

EL JUEGO DE LOS NUEVE ERRORES
AUNQUE PAREZCAN IGUALES,
LOS DIBUJOS TIENEN NUEVE ERRORES

Nota aclaratoria del dibujante: Los personajes que aparecen en el "Juego de los nueve errores" publicado en la revista "El Brollador" son completamente ficticios, por lo que cualquier posible parecido con la realidad es pura coincidencia, debiéndose solamente a la aguda imaginación del suspicaz lector.

SEGON CONCURS DE NADALES
("CHRISTMES") ORGANITZAT
PER L'HOSPITAL MUNICIPAL
DE SANT JOSEP.

Bases:

1. Tema: Qualsevol relacionat amb les Festes Nadalenques. El Jurat valorarà que l'obra sigui original de l'autor.
2. El Concurs és d'àmbit local. Hi podran participar tots els nens, nenes, nois i noies residents a Cassà de la Selva, o bé, que assisteixin a un dels seus col·legis.
3. El tema podrà ser tractat com a dibuix, pintura, linòleum, serigrafia, litografia, o qualsevol altre tècnica, sobre paper o cartulina quin tamany sigui el més aproximat al format quartilla (21.5x15cm)
4. Cada participant només podrà presentar una obra.
5. Darrera de la Nadala hi han de constar: Nom, cognom, edat i adreça de l'autor, amb lletra clara.
6. Les obres que és presentin a Concurs hauran de ser entregades abans del 20 de Desembre als respectius col·legis, o bé, a l'Hospital Municipal.
7. Per a la concessió de premis s'establiran les categories següents:
 - a) fins a 4 anys
 - b) de 5 i 6 anys
 - c) de 7 i 8 anys
 - d) de 9 i 10 anys
 - e) de 11 i 12 anys
 - f) de 15 a 18 anys
8. Les obres seran qualificades per un jurat representatiu format per un nombre impar de persones superior a quatre.
9. El veredicté és farà públic el dia 1.er de Gener, Festivitat de Cap d'Any, a les 13 hores a l'Hospital Municipal.
10. Totes les obres estaran exposades al mateix Hospital des del dia 25 de Desembre fins el 6 de Gener, Reis. Aquest dia es farà entrega dels premis als guanyadors.
11. Totes les obres podran ser retirades pels seus autors, una vegada tancada l'Exposició, a excepció de les guanyadores, que pa-

TEATRE

DE LES COMARQUES GIRONINES

TEATRE ESCOLES NACIONALS CASSÀ DE LA SELVA

29 de novembre de 1980 - 10'30 nit

LA MÉS FORTA I AMOR MATERN

August Strindberg

TALLER DEL TEATRE

6 de desembre de 1980 - 10'30 nit

HOP SINYOR!

Michel de Ghelderode

TEI Sant Marçal

13 de desembre de 1980 - 10'30 nit

POTI-POTI

Muntatge Col·lectiu

LA CAROTA

20 de desembre de 1980 - 10'30 nit

LA MOSQUETA

Ruzzante

GRUP ESPONTANI

Per iniciativa de la Diputació de Girona i l'Agrupació Teatral de les comarques gironines amb la col·laboració de l'Ajuntament

saran a ser propietat de l'Hospital Municipal de Sant Josep, el qual en podrà disposar lliurement.

Cassà, 15 novembre 1980.

Classes de català

Ajuntament de
Cassà de la Selva

L'Ajuntament de Cassà de la Selva organitzarà a partir del mes de novembre classes de català.

S'avisarà oportunament dels horaris i local.

Per si calgués fer-les a dos nivells, cal que els interessats passin quant abans per les oficines municipals, per tal d'inscriure's, indicant si assisteixen per primera vegada o si continuen l'ensenyament.

Aquest serà totalment gratuït.
Cassà, octubre 1980.

COMISSIÓ DE CULTURA

LOTERIA NACIONAL
SORTEIG DE NADAL

L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS
DE CASSÀ

T'OFEREIX LA SORT

Nº 51.651

(de BARCELONA)

Nº 9.290

(de MADRID)

Nº 20.775

(de VALENCIA)

Nº 14.464

(de LA BISBAL)

NO DEIXIS DE COMPRAR-NE !!

esquitxos

VOT DE CONFIANÇA

Calia proposar el Vot de Confiança quan ja no hi ha oposició?

Es que l'alcaldeessa havia perdut potser la confiança dels seus? Si no era així -repetim- Calia proposar el Vot de Confiança?

El Sr. Abellí ho va dir molt clar contestant a la proposta del Sr. Uñó: "Com que nosaltres (C. i U.) no l'hi hem retirat mai la confiança, no hi ha motiu d'haver-l'hi de tornar". És clar, això es correcte, repetim doncs: Calia proposar el Vot de Confiança?

Srs., formalitat!

UN PLE... PLE

Estem segurs que la satisfacció del públic assistent al Ple del passat dia 12 hagués estat plena si aquest treball positiu, tal com es va desenrotllar, hagués estat possible amb l'assistència del Consistori complet. Però no ha estat factible, s'ha tingut de tancar per poder subsistir.

Sempre votant i per unanimitat, doncs si falta un conseller l'aliança C. i U. - U.C.D. ja no és majoria (això no ho entenem pas); es varen decidir, com deiem, per unanimitat, 16 punts trascendents de l'ordre del dia, la majoria d'ells debatuts ja en anteriors Plens i que per falta de quòrum no varen passar o es quedaven damunt la taula.

Entre els acords més importants hi ha l'estudi de la contaminació produïda pels fums; l'acceptació del projecte del nou Dispensari, per la Generalitat; l'edifici de la Llar del Jubilat; cobrament d'honoraris l'Alcalde i Consellers (no es varen debatre quantitats); la portada d'aigües pel poble, etc., etc.

Tots els punts es varen decidir amb un temps rècord: 70 minuts. A les 11 de la nit l'Alcaldeessa va aixecar la sessió.

Tenim de ressaltar la gran compenetració i el sentit d'unitat que existeix entre els set regidors que queden en peu, incluint-hi el Sr. Casellas que ha reemplaçat al Sr. Dalmau d'U.C.D.; no es va produir cap discussió, ni tan sols cap intervenció important, si tenim en compte la importància dels temes; tot s'anava aprovant amb una facilitat gens usual i poc acostumada; en aquests casos creiem és important i necessari el col.loqui, contraposant idees i punts de vista oposats.

Creiem que els acords presos -no tots- eren molt necessaris per al poble i no calia esperar més.

Ara bé, serà possible que funcioni una oposició sense l'oposició?

CULTURA I ESBARJO

Cassà es desperta, sí, el poble sembla que té ganes d'aixecar el cap, com si uns aires nous i frescos volguessin arrancar l'apatia que durant tants anys ha estat, cega mestressa, ofuscant voluntats i primant aficions destinades a aborregar a la juventut i a grans, acaban sempre per sentar-los davant la caixa tonta (tele). No tenim de llençar-la, no, doncs si hi ha voluntat i els "petardos" no ens acompanyen, sembla que la dècada dels anys 80 és propicia, ja que si continuem com aquest any que ja s'acaba, seran la cultura i esbarjo les "culpables" de llençar-la.

Fem un repàs: La Colla no ha deixat mai de fer les seves activitats, però mai havia fet tantes conferències com ara. Els Amics de la Sardana s'han decidit a fer l'Aplec. Hasta la "Lleva del 55" ha coincidit altra vegada a animar als indecisos. S'han fet sardinades, Carnestoltes i butifarrades, hi han rumors de que està en marxa la creació d'un Orfeó, que per les Festes Nadalènques tindrem representacions d' "Els Pastorets" i què en el teatre escolar del Col.legi Nacional s'hi representaran obres de teatre empentades per l'Ajuntament.

Es difícil, però no impossible, la Generalitat a l'any 1936 ja ho havia aconseguit.

Endavant Cassà!

biblioteca de "la Caixa"

noves adquisicions

Ichikawa, S.	Susana y Nicolás, en su jardín
Desclot, M.	El dimoni Rapatu
	Literatura actual infantil i juvenil
Gali, A. q	Història de les Institucions i del moviment cultural a Catalunya
Edwin	Psico-Yoga
Fabra, P.	La llengua catalana i la seva normalització
Pla	Contraban i altres narracions
Ferrater, G.	Les dones i els dies
Fernàndez, Ll.	L'anarquista nu
Alas, L.	¡Adiós, "cordera"!
Dumas, A.	La dama de las camelias
Gallegos, R.	Doña Bárbara
Espinel, V.	Vida de Marcos de Obregón
Hesiodo	Los trabajos y los días
Caixa	Motherwell

OBRA CULTURAL
DE LA CAIXA DE PENSIONES
PER A LA VELLESA I D'ESTALVIS

CAIXA DE PENSIONES
"la Caixa"

del Congrés

Assistiren milers d'illencs

OFICIALITAT I COOFICIALITAT

... que van des de per part de l'Administració a una de comunicació de tot tipus amb...

VICTÒRIA SOBREPUNY

previst per a celebrar la Monarquia abans de les vacances d'estiu. "Ens anira ben just calcular si s'hagués de fer al juliol", ens diu. Segons el paper d'aquest portaven oficis dels cercles governamentals, la notícia fou simplement un globus sonda procedent de "determinats" sectors per estudiar les reaccions i opinions que les ha suscitat.

Gráficas Duch

Jornades d'Es debatrà un doc

... de la reunió ordinària del Comitè Permanent de la Comissió Democràtica de Girona...
... de la reunió ordinària del Comitè Permanent de la Comissió Democràtica de Girona...
... de la reunió ordinària del Comitè Permanent de la Comissió Democràtica de Girona...